

Witte Kerk Naarden
Vrijdag 14 april 2017
Goede Vrijdag

Predikant: ds. L.J.Th. Heuvelman
Organist: Dirk Out

Vorbereiding

We beginnen de dienst in stilte

Begroeting door de ouderling van dienst

Ontsteken van het licht op de tafel

Allen gaan staan

Bemoediging en drempelgebed

O: Onze hulp is in de naam van de Heer,

G: die hemel en aarde gemaakt heeft.

O: HEER God,

Midden in de wereld
staat het kruis van uw Zoon,
opgericht door mensen,
opgericht door ons.

G: Heer, vergeef ons onze schuld!

O: Midden tussen de mensen
staat het kruis van uw Zoon,
teken van uw kant
van liefde en verzoening.

G: Heer, geef ons geloof!

O: Laat ons op deze indrukwekkende avond
toch juist uw goedheid zien
en verbind ons opnieuw met U
door Jezus Christus, onze Heer.

G: Amen.

Zingen: Psalm 22 (t. J. van den Bosch, m. O Haupt voll Blut und Wunden, Görlitz 1613)

Waarom ben ik verlaten door U, mijn Heer en God?
Door allen die mij aanzien beledigd en bespot?
'Laat God hem nu bevrijden, zo zegt men kwaad gezind,
hij heeft toch steeds verkondigd: Ik word door God bemind'

Mijn tong kan niet meer spreken, door dorst word ik gekweld;
mijn krachten zijn bezweken, mijn beenderen geteld,
mijn handen en voeten met nagels wreed doorboord;
mijn kleren gaat men delen, mijn lijfgoed wordt verloot.

Maar eens zal ik doen prijzen uw naam door Jacobs huis
daar Gij mijn klacht zult horen, mij redt van dood en kruis.
Dan zal ik voor u leven! Dan zegt het nageslacht:
zijn dood en zijn verheffing heeft ons Gods heil gebracht.

Allen gaan zitten

De Schriften

Gebed bij opening Schrift

Lezing: Exodus 12: 21-28

Zingen: Psalm 130: 1 en 4 (t. W. Barnard, m. Straatsburg 1539/Genève 1542/1551)

1 Uit diep-ten van el - len - de
roep ik tot U, o Heer.
Gij kunt ver - los - sing zen - den,
ik werp voor U mij neer.
O laat uw oor zich nei - gen

tot mij, tot mijn ge-bed.

Laat mij ge-hoor ver-krij-gen,

red mij, o He-re red!

4 Gij al Gods bondgenoten,
zie naar zijn toekomst uit!
De Heer is vast besloten
tot goedertierenheid!

Hoort aan de goede tijding:
Hij geeft in zijn geduld
aan Israël bevrijding
van onrecht en van schuld.

Lezing van het lijdens-evangelie, Johannes 18: 1 – Johannes 19: 42

Lezen: Johannes 18: 1-11

Gezang 559: 1, 2, 3 en 4 (t. O. Hartman, v. A. den Besten, m. J. Petzold)

1 Gij die ver voor ons uit

door-drong in 't land der angst,

help ons in 't don-ker, o

Heer, U te vin-den.

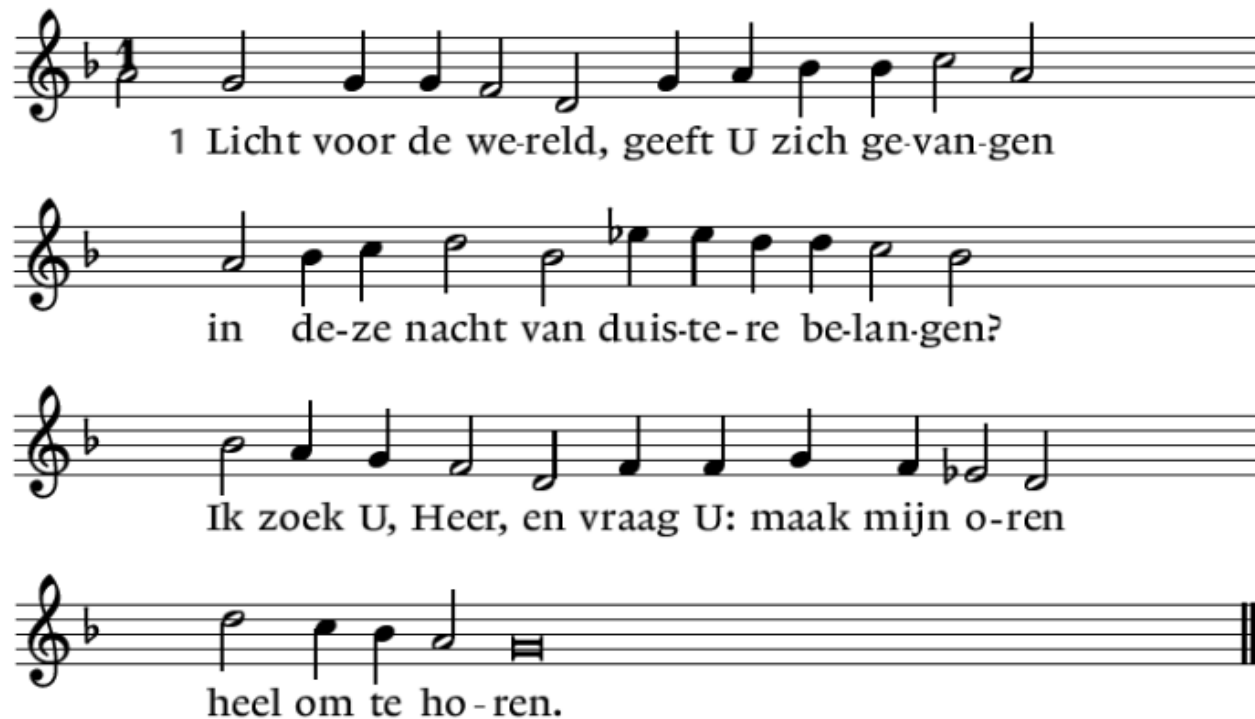
2 Gij die al onze schuld
in uw vergeving draagt,
wees onze vrede, o
Jezus, voor eeuwig.

3 Gij die met levensbrood
door tijd en ruimte gaat,
geef alle dagen, o
Christus, dit brood ons.

4 Gij die ver voor ons uit
in deze wereld zijt,
zend ons met vrede en brood,
Heer, tot de mensen.

Lezen: Johannes 18: 12 – 27

Gezang 587: 1 en 2 (t. R. Borkent, m. J. Crüger)

1 Licht voor de we-reld, geeft U zich ge-van-gen
in de-ze nacht van dui-ste-re be-lan-gen?
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn o-ren
heel om te ho-ren.

2 Eén mens moet sterven om een volk te redden.
Door uw gehoorzaam lijden kan ik verder,
warm ik mij aan uw liefde die niet loochent.
Open mijn ogen.

Lezen: Johannes 18: 28-40

Gezang 587: 3

3 Hemelse koning, door God uitgekozen,
waarom staat U terecht als rechteloze?
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden.
U draagt mijn zonden.

Lezen: Johannes 19: 1-16

Gezang 587: 4

4 Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,
de mens die uit de hemel is geboren.
Ik ben de gesel die hem openhaalde,
ik laat hem vallen.

Lezen: Johannes 19: 17-27

Gezang 587: 5 en 6

5 Jezus, gekruisigd – met ontzag en deernis
zie ik uw zorg voor moeder en voor leerling,
liefde is dorst naar vrede zonder einde,
water dat wijn wordt.

6 Zing met de psalm: geen woord is er gebroken –
de waarheid is gezien om te geloven.
Daarom Heer Jezus, met de ooggetuige
wil ik mij buigen.

Lezen: Johannes 19: 28-30

Doven van de paaskaars

Moment van stilte

Lezen: Johannes 19: 31-37

Gezang 589: 1, 2, 3 en 4 (t. W. Barnard, m. F. Mehrrens)

1 O li-chaam van het woord,
dat riep in den be-gin - ne,

nu gaat Gij on-ver-hoord
de mond der aar-de bin-nen.

2 De lippen der natuur
zijn achter U gesloten,
dit is het laatste uur,
het eerste uur der doden.

3 Zij gaan U tegemoet,
Gij geeft hun taal en teken,
Gij geeft hun vlees en bloed,
zij mogen niet ontbreken.

4 Gij die verzwegen zijt,
Gij kunt het roepen horen
van de verleden tijd
in uw gestorven oren.

Overdenking

Gezang 575: 1, 3, 5 (t. E.C. Homburg, v. J. W. Schulte Nordholt, m. W. Weissnitzer)

1 Je-zus, le-ven van ons le-ven,
Je-zus, dood van on-ze dood,
Gij hebt U voor ons ge-ge-ven,
Gij neemt op U angst en nood,
Gij moet ster-ven aan uw lij-den
om ons le-ven te be-vrij-den.

Dui-zend, dui-zend-maal, o Heer,
zij U daar-voor dank en eer.

3 Die gewillig waart ten dode,
in het duister van de pijn
U ten offer hebt geboden,
hoe verlaten moest Gij zijn,
troosteloos aan 't kruis gehangen
opdat wij uw troost ontvangen.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

5 Koning tot een spot getekend
met een riet en doornenkroon,
bij de moordenaars gerekend
overstelt met smaad en hoon,
opdat naar uw welbehagen
wij de kroon der ere dragen.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Gebeden

Het beklag Gods (t. N. Schuman)

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb jou bevrijd uit harde handen
en je gered uit de macht van tirannen.
Maar jij bent zelf onderdrukker geworden
en maakt de minste der mensen tot slaven.*

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik ben met jou mee door de tijden gegaan
en wees je de weg van het recht.
Maar jij bent voor de verleiding bezwaken
en koos voor het recht van de sterkste.*

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb jou als mijn wijngaard verzorgd,
wat had ik nog meer moeten doen?
Maar wrang zijn de vruchten geworden,
zuur is de wijn van het verstoorde feest.*

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb de demonen verdreven en gaf
deze wereld in vrijheid aan jou.
Maar jij hebt hele volkeren gegeseld,
offerde hen aan de geest van het gewin.*

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik schiep oceanen en vijf continenten
om bruggen van vrede te bouwen.
Maar jij hebt de aarde grondig verdeeld
in mijn en dijn, in meer en minder.*

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik vertrouwde jou de luchten toe,
kolommen van wolken en licht.
Maar jij hebt de lucht onveilig gemaakt
en jij verzon een dodelijk licht.*

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik strooide het koren over de velden
en maakte de bodem vruchtbaar voor velen.
Maar jij hebt het voedsel in wapens verkeerd
en weigert het brood te breken en te delen.*

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik schonk jou het water, opende bronnen
en stromen van water voor al wat beweegt.
Maar jij hebt de zeeën bezoedeld
en rivieren vervuild tot riolen.*

*Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb wie jou kwelden geslagen,
gehoord je geroep en gezien je ellende.
Maar jij hebt je ogen en oren gesloten*

voor allen die zwerven en zoeken naar rust.

Mijn volk wat heb ik jou gedaan
en waarmee heb ik je zo vermoeid?
Ik heb jou geroepen, benoemd tot gemeente
van het weerloze lam onder de mensen.
Maar jij, jij hebt in mijn Naam
het buskruit uitgevonden en erger.
Waarom heb jij Christus opnieuw gekruisigd?

Mijn volk, antwoord Mij!

Kruishymne: Gezang 578: 1, 2, 3, 5 en 6 (t. I. Watts, vert. W. Barnard, m. E. Miller)

1 O kostbaar kruis, o wonder Gods,
waar-aan de prins der glo-rie stierf;
ik wil om U zijn zon-der trots,
ik acht ver-lies wat ik ver-wierf.

2 Bewaar mij dat ik roemen zou
dan in mijns Heren Christi dood.
Al wat ik anders noemen zou
is niets bij dit mysterie groot.

5 En door zijn dood en door zijn bloed
is nu de wereld dood voor mij.
Ik ben gestorven, maar voorgoed
van heel de dode wereld vrij.

3 O angst en liefde, ondereen
vermengd als water en als bloed,
zij wijzen naar het wonder heen
van Hem die op de aarde boet.

6 De aarde zelf is veel te klein
voor wie U waarlijk loven wil.
Uw liefde is een groot geheim,
zij vraagt geheel mijn hart en ziel.

Allen gaan staan

Bidden van het 'Onze Vader'

Gezang 590: 1, 2, 3, 4 en 5 (t. A. den Besten en J. Wit, m. Mainz 1628)

1 Nu valt de nacht. Het is vol-bracht:
de Heer heeft heel zijn le - ven
voor het men-se - lijk geslacht
in Gods hand ge - ge - ven.

2 De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.

3 Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.

4 't Is goed, o Heer,
Gij hoeft de eer
van God niet meer te staven.
Leggen wij ons bij U neer,
in uw dood begraven.

5 Hoe wonderlijk,
uitzonderlijk
een sabbat is gekomen:
eens voor al heeft Hij het juk
van ons afgenomen.

Uitgangswoord

V: Niet alles wat gebeurt op deze wereld en in ons leven valt samen met uw wil;
maar het wordt wel omsloten door uw macht.

A: **Voed ons vertrouwen Heer, onze God.**
Amen.

Wij verlaten in stilte de kerk

Zaterdag 15 april Stille Zaterdag Grote of Sint Vituskerk - 22.30 uur

Zondag 16 april Pasen Grote of Sint Vituskerk – 10.00 uur